

3 Dage efter var vi atter paa Stedet i Haab om at træffe Ørnene og eventuelt fotografere dem i Flugtbillede — men forgæves.

Beboerne oplyste, at Fuglene ikke havde været set de 2 sidste Dage paa Stedet og fortalte iøvrigt, at det ikke var nogen Sjældenhed med Ørne i Bogenæs Skov. Næsten hver Vinter saas de gennem flere Maaneder i længere eller kortere Perioder paa Stedet.

8 Dage efter var de 3 Ørne der igen, har jeg senere faaet oplyst. Fiskeørn, som ogsaa hyppigt ses paa Træk ved Roskilde, jagttoges ikke.

Derimod saas 2 Duehøge i Parringsflugt (26. Januar), den tidligste Dato jeg har set dette.

ANMELDELSER

ERIK ROSENBERG: Uvberget och tjäderskogen. 172 S. med 31 Fotografier. Stockholm 1937 (Wahlström & Widstrand). 7,50 Kr. sv.

Forf. fortsætter i dette Arbejde Beskrivelsen af Fuglelivet i Mellemsverige, hvorom han tidligere har berettet i »Oset och Kvismaren«. Bogen bestaar af 9 Stykker, hvert omhandlende en Fugleart. Det første Stykke »I tjäderskogen« giver en betagende og indgaaende Skildring af Tjurhanernes Parringsleg, saaledes som han saa det fra et Skjul i Skoven, omkring hvilket Tjurhanerne legede og kæmpede under mægtig Larm og Bulder. Forf. viser sig her som i Bogens øvrige Dele som en udmærket Iagttager og en glimrende Stilist. Skildringen af den store Hornugle og dens Yngleforhold staar ikke tilbage for foregaaende, og Beretningen om Tranerne og deres Danse læses med stor Fornøjelse. I Stykket »Hjulormen« aftrykker han HYLTEN-CAVALLIUS's fantastiske Beretninger om Drager eller Lindorme i Småland; naar han vil hævde, at det har været spillende, angrebslystne Tjurer, de paagjældende har set, kan der nok sættes et Spørgsmaalstegn ved. — Man er jo snart forvænnet med Fuglefotografier, men Forf.'s er fortræffelige.

O. HELMS.

VALTON JOHANSSON: Mina möten med dvärgmäsen. Med Fotografier af GÖSTA HÅKONSSON og RAGNAR NORDSTRÖM (Særtryk af »Jorden runt« Nr. 10 1937).

Paa Foreningens Tur til Gotland i Maj 1937 var sikkert for mange af Deltagerne en af de største Oplevelser at se Dvärgmaagen i ret stort Tal, unge og gamle, holde til paa det lave Vand udfor Visbys

Strandpromenade; siden gæstedes deres Yngleplads ved Tingstäde Träsk, hvor de dog endnu ikke var begyndt at ruge. Af JOHANSSON'S Artikel faar man at vide, at selv om Fuglen tidligere var truffet paa Gotland, er dens faste Ynglen dér næppe kendt før omkring Aarhundredskiftet. Man faar tillige Oplysning om de Steder, hvor den nu yngler paa Øen, et af dem mod dens Sædvane ved Stranden. Teksten ledsages af 8 overordentlig smukke Fotografier af Fuglen, dens Rede og Unger.

O. HELMS.

C. A. RASMUSSEN: Fra Hedehøgens Rige. H. Hirschsprungs Forlag, København, 1937. Pris Kr. 9,50.

Efter Titlen skulde man paa Forhaand vente, at denne Fuglebog kun omhandlede Hedens og Plantagens Fugleliv, men den medtager ogsaa Fugle fra ganske andre Lokalteter. I Virkeligheden er Bogen anlagt som en Skildring — i Tekst og Billeder — af Fuglelivet paa Fanø, idet der især er lagt Vægt paa de Fuglearter, som efter Forfatterens Mening bør anses for at være Øens Karakterfugle. Disse er først og fremmest Hedehøg og Sølvmaage, men iøvrigt anføres Engpiber, Bynkefugl, Lærke, Bekkasin (Horsegøg), Vibe, Dværgerterne og Havterne som Arter, der er særlig karakteristiske for Fanø's Fugleliv.

Om hver af de nævnte Karakterfugle findes et Afsnit i Bogen, der er rigt illustreret, idet der findes c. 80 Fotografier, som fremtræder i smuk dobbelttonet Gengivelse. Af særlig Interesse maa nævnes de ypperlige Billeder af Hedehøgen, der er ret ny for Fanø, idet den næppe fandtes paa Øen for 25 Aar siden, medens der nu findes 4-5 ynglende Par. Den store Sølvmaagekoloni, der er langt den største her i Landet, anslaaes af Forfatteren til at omfatte 4—5000 Par. Af de øvrige Karakterfugle findes ligeledes en Række gode Fotografier. En Del af disse har været offentliggjort i Forfatterens tidligere Publikationer, og det er værd at bemærke, hvor meget disse har vundet ved Anvendelse af en mere moderne Reproduktionsmetode.

Teksten indeholder adskillige Iagttagelser af Interesse. Forfatteren godtgør saaledes, at Hedehøgen ikke er skadelig for Jagten, idet den i overvejende Grad lever af Smaafugle, og at Sølvmaagen paa Fanø fortrinsvis søger sin Føde i Smaamuslinger. Interessant er det endvidere at erfare, at Sortkragen paa Fanø forekommer talrigere end Graakragen, idet den første skønsommæssig skal udgøre ikke mindre end c. 70 % af Kragebestanden paa Øen. For det store Publikum vil den underholdende Tekst sikkert være fuldt tilstrækkelig, men den videbegærlige Fugleven vilde dog have foretrukket nogle flere biologiske Iagttagelser fremfor den hyppige Skildring af de Vanskeligheder, som var forbundet med Optagelsen af Fotografierne.

P. J.